

Nachádzame sa v období (prvá polovica marca 2021), kedy pandémia Covid-19 a jej dôsledky udreli na náš život a našu krajinu snáď najtvrdšie a najťažšie spomedzi všetkých krajín sveta. Zomiera stovka ľudí denne. Nemocnice sú v starostlivosti o pacientov s ťažkým priebehom ochorenia na pokraji svojich možností. Denne pribúda veľké množstvo nakazených a pandémia nechce ustúpiť či poľaviť. V boji proti pandémie a v snahe zachrániť ľudské životy a ochrániť zdravie obyvateľstva prijala vláda prísne opatrenia. Tieto opatrenia veľmi obmedzujú náš život a spôsob nášho fungovania. Môžeme povedať, že nám bránia žiť plnohodnotný život. Ale v skutočnosti to nie sú opatrenia, čo nám bráni žiť plnohodnotný život, je to samotný vírus a šíriaca sa nákaza, čo obmedzuje naše životy.

V tejto súvislosti sa často vynára pojem „návrat k plnohodnotnému životu“. Určite si kladieme otázku, kedy sa budeme môcť vrátiť k životu, v ktorom je aj sloboda pohybu, voľné cestovanie do hôr, k moru, na dovolenky, po svete. Sloboda stretávať sa s rodinou a priateľmi. Tento pojem často zaznieva aj z médií či v hlavných správach. Vkladáme nádej do vakcinácie a do toho, že opatrenia okliešťujúce mobilitu a stretávanie ľudí zaberú. Zamyslime sa však nad samotným „návratom k plnohodnotnému životu“.

Zo zemskeho, ľudského pohľadu je návrat k plnohodnotnému životu návratom ku všetkému, čo nás v živote napína a uspokojuje. Je to sloboda cestovať, spoznávať nové miesta, krajiny, prírodné a kultúrne bohatstvo, nových ľudí a ich kultúru, získavať nové zážitky a skúsenosti. Je to sloboda cestovať za rekreáciou a športom kamkoľvek sa nám zachce a naše finančné zdroje to umožnia. Je to sloboda stretávať sa s rodinou a blízkymi, s priateľmi. Všetko toto je prirodzené a napína to ľudskú dušu. Keď je to nedostupné, človek má pocit, že nežije plnohodnotný život.

Málokto si však uvedomuje, že aj ten vyššie opísaný zemský plnohodnotný život je nekonečne vzdialený od plnohodnotného života, do ktorého bol človek stvorený. Málokto si uvedomuje, že aj ten zemský plnohodnotný život vlastne znamená život porušenia, život kľatby a smrti. Tak, ako pri obmedzení mobility a stretávania pociťujeme, že nám chýba spoločenstvo s rodinou a blízkymi, tak by mal človek pociťovať aj pri plnohodnotnom ľudskom zemskom živote, že mu chýba spoločenstvo so svojím Stvoriteľom, so svojím Bohom, so svojím Otcom. Človek sám od seba to však nevníma, lebo je telesný a nevníma duchovné veci, pretože je duchovne mŕtvy (mŕtvy vo svojich prestúpeniach a v neobrezanosti svojho tela). Tento čas, keď ľudia túžia po návrate k plnohodnotnému (ľudskému, zemskému) životu, je jedinečnou príležitosťou zamyslieť sa nad potrebou návratu ku skutočnému plnohodnotnému životu.

Skutočný plnohodnotný život je ten, do ktorého bol človek stvorený na počiatku. Tento život človek stratil pádom do hriechu. Návrat k pôvodnému plnohodnotnému životu je možný len skrze vzkriesenie – znovuzrodenie, oslávenie a vojdenie do večnej oslávenej existencie. Dokonca aj Božie deti zažívajú tento návrat k plnosti života od svojho znovuzrodenia len sčiasťky, v zmysle prvotiny, pretože v plnosti ho zažijú až pri druhom príchode Pána a pri vykúpení tela. Očakávajme preto trpezlivo a v nádeji, hodní nášho nebeského povolania.